Zehirlenmeyen münevver, Cevat Özkaya

Bilal KAYAALTI, 18 Ekim 2026

https://bavulhaber.com/kose-yazilari/zehirlenmeyen-munevver-cevat-ozkaya-1867

Düşüncenin, fikrin ve insani değerlerin üzerine yapıştığı, kendisini bir gölge gibi takip eden biriydi **Cevat Özkaya.**

Kanser illeti yakasını bırakmadı, söküp aldı. Ölüm, insanın sesini kesiyor. Ağzımızın tadını kaçırıyor. Ama ölümün susturamadığı bir şey var: İnsanın ardında bıraktığı iz.

Cevat Özkaya abi, nefsinin ölümle her an buluşacağını bilerek yaşadı. **Pınar Yayınları ve Umran Dergisi**'ne değer kattı. Yayıncılıkta usta bir isimdi.

Beyazıt'taki, Sultanahmet'teki ve Çağaloğlu yokuşundaki çınar ağaçlarının **Özkaya**'nın münevverliğine şahitlik yapacaklarına inancım tam.

Cevat abi, görünmeyen bir emekçi, kıymetli bir dosttu. Kitapların kapaklarından çok, içindekilere kattıklarıyla hafızalara kazındı. Ardında bıraktıkları yalnızca bir hatıra değil; kitapları, fikirleri ve düşünce hayatına omuz vermesiyle oluşan bir miras olarak kalacak.

Bugün herkesin konuşmak, görünmek, öne çıkmak istediği bir dünyada sessizce üretmenin, bir düşünceyi yaşatmanın, başkasının emeğine omuz vermenin de bir değer olduğunu hatırlattı.

Bu kıymetli insan, ömrünü inandığı değerlere, fikir ve kültür hayatına hizmet etmeye adadı ve ardından çok değerli eserler bıraktı.

Ömrü boyunca dertlenmeyi beceremeyen onlarca kişi tanıyorum. Yaraya merhem olamayan, zenginliğini, servetini paylaşamadan çürüyüp gidenleri biliyorum.

Cevat Özkaya, yukarıda izah ettiklerimin tam tersini yapanlardandı. Zihinlerde yol açtı, sloganı değil, pratiği yükseltti. Gelene verdi, gideni yine davet etti. Verenlerin, alanlardan daha mutlu olacağını hatırlattı.

Fikrin arkasında duran, yaratılış gayesine göre yaşayan, istikametini şaşırmayan, yolculuğun sonunda ölümün olduğunu bilen; şımarıklığın ve güç zehirlenmesinin kendisinde hâkimiyet kuramadığı **Cevat Özkaya** artık yok.

Rabbimiz cennetiyle müjdelesin, rahmetiyle kuşatsın.

Bakara Suresi'nin 133. ayetini hatırlatarak yazımı sonlandırmak istiyorum:

"Yakup son nefesini verirken yoksa siz de orada mıydınız? O sırada Yakup oğullarına, 'Benden sonra kime kulluk edeceksiniz?' diye sormuş, onlar da 'Sadece senin ilahına; ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek Allah'a kulluk edeceğiz. Biz sadece O'na teslim olmuşuz.'"